

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סנהדרין

דפים ס"ג - ס"ט, פרשת האזינו תשע"ח

דרך ישרה תמצית הדף

דף סג

חיובי האומר אלי אתה 1. במשנה מחייבין מיתה. 2. אליבא דר"ע דמחייב קרבן על השתחואה אף שאין בה מעשה, מחייבין נמי קרבן לאומר אלי אתה, וקמ"ל דדינו כמגדף אף שלא כתוב על זה כרת, מיהו בחטא העגל הוקשה זביחה לאמירה. 3. בחטא העגל אמרינן דאלמלא ו' של אשר העלוך נתחייבו כליה, ולרשב"י העלוך אתי שאינו אלוהות הרבה, משום שהמשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם שנאמר בלתי לה' לבדו.

הלאוין שבכללות הפסוק לא תאכלו על הדם 1. לת"ק לאוכל מבהמה קודם שיוצא נפשה. 2. ד"א לאכילת בשר קדשים קודם זריקת הדם. 3. לר"ד לומר שאין מברין על הרוגי ב"ד. 4. לר"ע שסנהדרין שהרגו נפש אין טועמין כלום כל אותו היום. 5. לאזהרת בן סורר ומורה. ועל כולו לא לקי, משום דהו לאו שבכללות.

איסורי הנודד והמקיים בשם ע"ז 1. לא יאמר לחבירו המתן לי בצד ע"ז פלונית שנאמר ושם אלהים אחרים לא תזכירו. 2. לא ידור או יקיים בשם ע"ז, שנאמר לא ישמע על פיך. 3. וכן שלא יגרום לאחרים שידרו ויקיימו שם ע"ז, ולכן אסור לעשות שותפות עם גוי. 4. ע"ז המוזכרת בתורה מותר להזכירה, כגון נבו וגד. 5. איכא מלקות למאן דמחייב על לאו שאין בו מעשה.

האגדות בעבודה זרה 1. כל ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דע"ז דשריא, כגון כרע בל קרס נבו, או על כבידו כי גלה ממנו. 2. כתבונם עצבים, שעשו בכיס דמות יראתם ונתנו בכיסם וכשזכרה מוציאה ומחבקה ומנשקה. 3. זובחי אדם עגלים ישקון, שהרעיבו את העגלים והראו להם את דיוקן בעלי הממון וגרמו לעגלים הרעבים למשמש בבעלי הממון וא"ל שהע"ז חפץ בך, או שאמרו שמי שמקריב את בנו לע"ז ראוי לנשק את העגלים. 4. הע"ז שהביאו הכותים לארץ היו בדמות של תרנגולת, תרנגול, עז, כלב, חמור, פרד, סוס. 5. אחז רצה לשרוף את חזקיהו לע"ז, ואמו סכתו בדם סלמנדרא. 6. ישראל ידעו שאין ממש בע"ז, אלא עבודה כדי להתיר להם עריות בפרהסיא, ומה שמצאנו שהיו דבוקים בע"ז זה אחר שנתקשרו בה. 7. כזכור בניהם מזבחותם, כאדם שיש לו געגועים על בנו. 8. אליהו מצא באשפה תינוק תפוח רעב ולא למדוהו שמע ישראל וחיבק את יראתו ונבקעה כריסו ונפל עליה. 9. אנשי כנה"ג בקשו שימסר בידם יצרא דע"ז, משום שהחריב את ביהמ"ק ועדין מרקד בינינו ונמסר בידם. וכן נמסר

בידם יצרא דעריות, ושחררוהו כדי שיתקיים העולם, אך סמאו את עיניו. 10. היתה נכרית חולה שנדרה שאם תבריא תעבוד לכל הע"ז שבעולם, וכשראתה את עבודת פעור אמרה שמוטב לה לחזור לחליה. 11. הנצמדים לבעל פעור, צמודים כצמיד פתיל או כצמיד אשה שזו על ידה. ואתם הדבקים בה' כתמרות הדבקות ואינן דבקות, וי"א דבוקים ממש. 12. סבטא בן אלס פער בפני פעור וקנח בחוטמו ומשרתי ע"ז קלסוהו ואמרו שמעולם לא היה אדם שעבדו כך, דאיסור פעור ומרקוליס הם אפילו כשמכוון לבזותה.

דף סד

דיני העברת בנו באש ומולך 1. לחכמים מולך הוא ע"ז והמעביר את בנו למולך עובדה כדרכה, לכן קרא דמעביר בנו אתי לחייב את המעביר בנו לשאר ע"ז אף דלא הוי כדרכה. ולראב"ש מולך לאו ע"ז ומעביר באש חייב דווקא למולך, וכן דעת המשנה מזה שמנת מולך בנפרד מע"ז. 2. לרחב"א צריך שיקרא מולך אפילו המליכו עליהם צרור. לאב"י רחב"א סובר כראב"ש, ולרבא פליגי במולך עראי. 3. העביר באש ולא מסר למשרתי ע"ז פטור, שנאמר לא תתן להעביר. 4. מסר ולא העביר פטור, שנאמר להעביר. 5. לא היה באש פטור, בגז"ש העברה. 6. העביר כל זרעו פטור, שנאמר מזרעך ולא כל זרעך. 7. בעי מה דין העביר בנו סומא או ישן. 8. העביר בן בנו ובן בתו חייב, שנאמר כי מזרעו. 9. העביר זרע פסול חייב, שנאמר בתתו מזרעו. 10. צריך דרך העברה, לאב"י שעובר ע"ג שורת לבנים, ולרבא האש בחפירה וקופץ משפה לשפה כמו בפורים, ואם העבירו ברגל פטור. 10. העביר את אביו ואמו או אחיו ואחותו פטור. 11. העביר את עצמו ראב"ש מחייב, שנאמר לא ימצא בך בעצמך.

למאי אתו הכריתות שנאמרו בע"ז 1. שלשה כריתות, לע"ז כדרכה לשלא כדרכה ולמולך. 2. למ"ד דמולך הוי ע"ז, איצטריך כרת למעביר בנו לע"ז אחרת שהוא שלא כדרכה. 3. למ"ד מגדף זהו ע"ז, כרת במגדף אתיא לעוה"ב. כדאמר רי"ש ונכרתה לעוה"ז הכרת לעוה"ב ותכרת דברה תורה בלשון בנ"א, ולר"ע תכרת אתי לעוה"ב.

דף סה

במשנתנו בחיובי סקילה קאמר בעל אוב וידעוני, ובחיוב חטאת קאמר רק אוב ולא ידעוני. והטעם לר"י דבעשה אוב וידעוני בהעלם אחד חייב אחת כיון שנכתבו יחד, ולר"ל ליכא חטאת על ידעוני לפי שאין בו מעשה. ומחלוקתם 1. בחטאת נקט אוב ולא ידעוני, לר"ל משום דפטור ולר"י הואיל ופתח בה קרא. 2. ר"ל לא אמר כר"י משום דחלוקים גבי מיתה, ולר"י בעינן חלוקה של לאו. 3. ר"י לא אמר כר"ל, דמתני' אתיא כר"ע דלא בעיא מעשה דהא מחייבין מגדף, ולר"ל אכתי דיבור הויא מעשה זוטא. 4. חיוב המשתחוה לע"ז, לר"ל אתיא רק כר"ע דמחייב דבר שאין בו מעשה, ולר"י אתיא אף כרבנן, דסברי כפיפת קומתו הויא מעשה.

מה נחשב למעשה אליבא דרבי יוחנן וריש לקיש 1. לר"ל אליבא דר"ע בבעל אוב, להו"א הקשת זרועותיו או מקטר לשד, ולמסקנא בהקטרה לחבר. 2. לרבי יוחנן אליבא דרבנן מגדף לא חשיב מעשה, ושונה מהשתחוה הואיל וישנו בלב. 3. עדים זוממין אמרינן שאין בהם מעשה אף שאינן בלב, להו"א הואיל וישנן בקול, ולמסקנא הואיל וישנן בראיה. 4. חסם בהמה בקול, לר"י חייב ולר"ל פטור, ופליגי אי עקימת פיו הויא מעשה.

מעשי הכישוף 1. חובר חבר, מחבר ע"י לחשים: בע"ח בין גדולים ובין קטנים, ואפילו נחשים, או עקרב וצרעה כשאינו במקום סכנה. 2. בעל אוב שמעלה את המת בגופו בין הפרקים או בזכרותו, והוא עונה

כדרכו ולא עונה בשבת, וזהו הוכחה לאמיתת יום השבת. 3. בעל אוב הנשאל בגולגולת, שעונה כדרכו ועונה בשבת. 4. ידעוני, המניח עצם של ידוע בפיו ומדבר מאליו. 5. דורש אל המתים שמרעיב את עצמו ולן בבית הקברות בשביל שתשרה עליו רוח טובא, ואמרינן דמן הדין היה שגם תשרה רוח טהרה למי שמרעיב את עצמו, אלא שהחטא גורם. 6. מעונן: לר"ש המעביר על עינוי שבעה מיני ש"ז, לחכמים האוחז את העינים, ולר"ע המחשב עתים ושעות מתי יפה להתחיל. 7. מנחש, שפועל לפי סימנים כגון פתו נפלה מפיו או סימנים בהתחלת דבר.

פדף סו

מחייבין סקילה למחלל שבת בדבר שזודונו כרת ושגגתו חטאת, ואתי למעוטי 1. תחומין אליבא דר"ע. 2. הבערה אליבא דרבי יוסי.

דרשות הפסוקים במקלל אביו ואמו 1. איש איש, לרבות בת טומטום ואנדרוגינוס. 2. אשר יקלל את אביו ואת אמו לרבי יאשיה משמע דחייב במקלל את שתייהן, והחייב על כ"א בפ"ע שנאמר אביו ואמו קלל, ולרבי יונתן כל זמן שלא נאמר יחדיו משמע בין ביחד בין בפני עצמן. 3. מות יומת בסקילה, שנאמר דמיו בו ובגז"ש מאוב וידעוני. 4. האזהרה כדלקמן.

אזהרה למקלל אביו ואמו 1. בבנין אב מנשיא שאינך מצווה על המראתו ודיין שאינם מצווה על הוראתו, הצד השווה שהם בעמך ואסור לקללן ה"נ אביו, ודחי שגדולתן גרמה להן. 2. לא תקלל חרש, אומללותו גרמה לו. 3. בהצד השווה מנשיא דיין וחרש, ודחי שהן משונין. 4. ילפינן באם אינו ענין מיתורא דאלהים, וקשיא למ"ד דהוא קודש ואתי לאזהרת ברכת השם. 5. למ"ד דאלוקים קודש, מדלא כתב לא תקל שמעינן לתרוייהו, לברכת השם ולאזהרת מקלל אביו.

דרשות הפסוקים בביאת נערה המאורסה 1. נערה ולא בוגרת, ובקטנה נוהג לרבנן ולא לר"מ. 2. בתולה, ולא בעולה. 3. מאורסה, ולא נשואה. 4. בבית אביה, פרט שמסר האב את בתו לשלוחי הבעל. 5. נחלקו מה דעת ר"מ בביאת קטנה האם פוטר מסקילה או אף מחנק, דמהפסוק ומתו גם שניהם משמע דבעינן שיהיו שניהם שוין, ולאידך אתי למעט מעשה חידודים. 6. ומת האיש אשר שכב עמה לבדו, אתיא כמ"ד דבחנק ולאידך כרבי דבבאו עליה עשרה ועדיין היא בתולה הראשון בסקילה וכולם בחנק, ולרבנן כולם בסקילה. 7. ובת איש כהן כי תחל לזנות, לרבי תחילה. וסובר כר"ש דרק ארוסה בשריפה, או כר"מ דאחר שנבעלה לפסול דינה בחנק כיון שכבר נתחללה.

פדף סו

אמרינן במשנה דמסית זהו הדיוט המסית הדיוט, משמע דנביא המסית הדיוט או הדיוט המסית עיר הנדחת ענשו בחנק וכו"ש, וקשיא מסיפא דמדיח עיר הנדחת בסקילה. ומתריצין 1. רישא דמסית ר"ש וסיפא דמדיח רבנן. 2. כולה כרבנן ובסקילה, ולא זו אף זו קתני. 3. מסית זה הדיוט קאמר שמקילין בחייו שנהרג בהכמנה וללא התראה.

בן סטדא היה מסית והרגוהו ע"י הכמנה, ושמות משפחתו היו 1. אמו, מרים מגדלא שער נשיא. 2. בעלה, פפוס בן יהודה. 3. שם בועל אמו היה פנדירא. 4. הוא נקרא בן סטדא על שאמו סתת דא מבעלה.

עונש המכשף ומנין 1. לריה"ג בסייף, דיליף משבעה אומות בגז"ש לא תחיה. 2. הסוברים שבסקילה: ר"ע דיליף מהגבלת הר סיני בגז"ש לא יחיה, שסובר דעדיף ללמוד ישראל מישראל. 3. בן עזאי יליף מזה שמכשפה נכתבה בסמוך לשוכב עם בהמה. 4. לר"י אוב וידעוני יצאו מכלל כל המכשפים ללמד

על הכלל כולו, דסובר שני כתובין הבאין כאחד מלמדין.

השמועות בכשפים 1. נקראים כשפים משום שמכחישים פמליא של מעלה. 2. אין עוד מלבדו אפילו לדבר כשפים, ורבי חנינא יכל לסמוך על זה הואיל ונפיש זכותיה. 3. בחרטומים כשנאמר בלטיהם אלו מעשי שדים ובלהטיהם אלו כשפים כלהט החרב המתהפכת. 4. מכשף המקפיד על כלי זהו מעשה שדים, ואם לאו זהו מעשה כשפים. 5. הלכות כשפים הם כהלכות שבת: איכא סקילה לעושה מעשה, פטור אבל אסור באוחז את העינים, ומותר לכתחילה במעשי ספר יצירה. 6. אצבע אלוקים היא, שהשד אינו יכול בפחות מכשעורה לברוא או לכנס. 7. ההוא טייעא ששחט את גמלו והקימו נודע שהיה באחיזת עינים מזה שלא נשארו שאריות דם ופרש. 8. זעירי קנה חמור במצרים ולא בדקו במים, ונפטר וחזר להיות דף של גשר. 9. ינאי עשה כשפים במים והפך אשה לחמור ורכב ע"ג, וחברתה החזירתה וראו שרוכב על אשה בשוק. 10. היה מותר לר"א למלאות שדה בקישואים ללמד את ר"ע, מכיון שהיה להבין ולהורות.

מעשה מיתת ר"א וביאת ר"ע וחביריו לבקרו 1. ר"א גער בהורקנוס שבא לחלוץ תפיליו, וחשב שכבר נטרפה דעתו של ר"א. 2. ר"א הסביר את כוונתו שאין להניח איסור סקילה דשבת ולהתעסק בשבות דתפילין, והבינו שהוא בדעתו וישבו לפניו בריחוק ד"א. 3. אמרו לו שבאו אליו ללמוד תורה, א"ל שתמה אם ימותו מיתת עצמן, ומיתת ר"ע קשה מכולן. 4. אמר הרבה תורה למדתי ולא חסרתי מרבתי אפילו ככלב המלקק מן היס, והרבה תורה לימדתי ולא כמכחול בשפופרת. 5. אמר ששונה שלש מאות הלכות בבהרת עזה ולא שאלוהו בכך מעולם, וגם שנה כך בנטיעת קישואין ורק ר"ע שאלהו, דר"ע למד ממנו ולא סבר עד שבא לרבי יהושע. 6. שאלוהו: בית קבול העשוי למלאות, אמר שטמאין ומטבילין כמות שהן. 7. מנעל שע"ג האמוס אמר שטהור, ויצאה נשמתו בטרה. 8. רבי יהושע אמר הותר נדר הנדוי. 9. ר"ע הכה בבשרו ושתת לארץ ואמר שאין לו שולחני להרצות בפניו את שאלותיו.

הלכן עלך פרק שביעי לסנהדרין!

פרק שמיני – בן סורר ומורה

ג' דף סח"ט

זמני בן סורר ומורה 1. בתחלת זמנו משיביא שתי שערות משא"כ קטן, ואף דנידון על שם סופו ונאמר בן, בעינין הסמוך לגבורתו של איש שנאמן לאיש בן. 2. סוף זמנו משיקיף זקן התחתון, ורבי חייא הוסיף או עד שיקיף עטרה והיינו סמוך לביצים. 3. קטן שהוליד אין בנו נעשה בסו"מ, שנאמר לאיש בן ולא לבן בן, ולרבה קטן אינו מוליד. 4. לר"י בן ולא אב, ולמ"ד קטן אינו מוליד איירי שהביא שתי שערות ואשתו התעברה והוכר עוברה דכבר ראוי לקרותו אב. 5. כל ימי בסו"מ הם שלשה חדשים, והיינו ג' חדשים משהקיף זקן, או אם קודם הקיף זקן התחתון. 6. בן ולא בת, הוי גזיה"כ שהרי הכל מצויין אצלה בעבירה.

פליגי אי בנפשות אזלינן בתר רובא או לא, והשמועות 1. מזה שימיו של בסו"מ הם ג' חדשים ש"מ דאזלינן בנפשות אחר רוב נשים שיוולדות לתשעה והעובר ניכר לשליש, דאי לא אזלינן בתר רובא צריך שיהיו ימיו שני חדשים ושליש משום יולדת לשבעה, ודחי דאצלה אין עוברה ניכר לשליש ימיה. 2. מזה שהתורה אמרה והצילו העדה, ש"מ דאין ללכת בנפשות בתר רובא. 3. גבי זה אומר בשנים בחדש וזה אומר בשלשה אזלינן בתר רובא דאינשי שעשויים לטעות, ולא מצילים אותו בטענה שהעדים העידו

בדווקא ולכן הויא עדות מוכחשת. 4. חייבים משום אשת איש על בת שלש שנים ולא אמרינן שמא היא איילונית, ודחי דאיירי שהבעל הסכים לקדשה אפילו אם תמצא איילונית.

דיני ביאת קטן בן תשע 1. לר"ח קטן ראוי להוליד ולרבה אינו ראוי, ורבה יליף מקרא אם אין לאיש גואל ש"מ דבגזל גר קטן א"צ לחוש שמא יש לו גואלים. 2. מרבינן ליה גבי ביאת שפחה חרופה שיש לו שכבת זרע ואינו מוליד וכתבואה שלא הביאה שלישי, ויליף מכי יזיד איש שרק איש מזיד ומבשל ומזריע משא"כ בן תשע. 3. קטן שהערה באמו, ב"ש פוסלין אותה מן הכהונה וב"ה מכשירין, ופליגי מגיל שמונה עד תשע אי ילפינן מדורות הראשונים וביאתו ביאה או לא.

מנין שדורות הראשונים הולידו בני שמונה 1. בת שבע אם שלמה היתה בת אליעם בן אחיתופל, ואחיתופל מת בן ל"ג כשהיה שלמה נינו בן שבע, ש"מ ששלשתם ילדו לשמונה שנים ועוד שנתים לעיבורם. ודחי דהולידו בגיל תשע, אך בת שבע ילדה בגיל שש משום דאיתתא בריא ואף היה לה ולד לפני שלמה. 2. אברהם נשא את שרה שהיתה קטנה ממנו בעשר שנים והיא בתו של הרן שקטן ממנו בשנתים ש"מ שהוליד בגיל שמונה. ודחי דלמא אברהם היה קטן מהרן ונמנו בתורה דרך חכמתן, וכדאשכחן גבי סדרם של שם חם ויפת. 3. למסקנא מבצלאל בן אורי בן חור בן כלב, וכשנשלחו המרגלים היה כלב בן ארבעים ובצלאל נינו בן י"ד, ומזה שנולד נינו כשהיה בגיל כ"ו ש"מ ששלשתם ילדו בני שמונה.

שאלות לחזרה ושינון

משנה - הבא על נערה מאורסה
ד. דרשות הפסוקים בחיוב נערה המאורסה (6)
דף סז
משנה - המסית זה הדייט המסית את ההדייט
א. הסתירה במשנה במה עונשו של המדיח של עיר הנדחת, ומיישבינן (3)
מכמינין לו עדים - בן סטדא שהסית
ב. השמות של משפחת בן סטדא (4)
משנה - המכשף
ג. עונש המכשף ומנין, וצורת הלימוד (5)
ד. השמועות בעשיית כשפים (10)
רבי עקיבא אומר משום רבי יהושע שנים לוקטים קישואין - הוראת הלכות כשפים - מיתת ר"א
ה. מעשה מיתת רבי אליעזר, וביאת ר"ע וחבריו לבקרו (9)

הדרן עלך פרק שביעי

פרק שמיני - בן סורר ומורה

דף סח - סט
משנה - בן סורר ומורה
א. דיני בן סורר ומורה, ומנין (6)
בן סורר ומורה - בן ולא אב - ימיו שלשה חדשים - הליכה בנפשות אחר הרוב
ב. נחלקו האם הולכים אחר הרוב בנפשות, והשמועות (4)
בן סורר ומורה - בן ולא אב - זרע קטן
ג. דיני ביאת קטן בן תשע שנים (3)
ד. מנין שבדורות הראשונים הולידו בגיל שמונה (3)

דף סט
והאומר לו אלי אתה
א. חיובי האומר לע"ז אלי אתה (3)
הנודר בשמו והמקיים בשמו - לאו שבכללות
ב. הלאוין שבכללות הפסוק לא תאכלו על הדם (5)
הנודר בשמו והמקיים בשמו
ג. איסורי הזכרת שם עבודה זרה (5)
הפוער עצמו לפעור - אגדות ע"ז
ד. האגדות שהובאו על גנות עבודה זרה (12)
דף סד
משנה - הנותן מזרעו למולך
א. דיני המולך והעברת בנו באש (11)
הנותן מזרעו למולך - העונשים
ב. הכריתות שנאמרו בעבודה זרה, ולמאי איצטריך לפי השיטות השונות (3)

דף סה
משנה - בעל אוב וידעוני
א. המחלוקת מאי טעמא דגבי סקילה מוזכר בעל אוב וידעוני, וגבי חיוב חטאת נכתב רק בעל אוב, ובמאי פליגי (4)
בעל אוב וידעוני - חשיבות שם מעשה
ב. מה נחשב מעשה בכדי להתחייב עליו, אליבא דרבי יוחנן וריש לקיש (4)
בעל אוב וידעוני
ג. איסורי הכישוף וידיעת העתידות, וכיצד נעשים (7)

דף סו
משנה - המחלל את השבת
א. סוקלים על חילול שבת בדבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת מאי אתי למעוטי (2)
משנה - המקלל אביו ואמו
ב. דרשות הפסוקים במקלל אביו ואמו (4)
ג. מנין שמעינן אזהרה למקלל אביו ואמו (5)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

מכות שבועות 📖	יבמות 📖	ברכות 📖 עם מחודדין בפ"ך.
עבודה זרה הוריות 📖	כתובות 📖	שבת 📖 מהדורה חדשה.
מחודדין בפ"ך	נדרים 📖	עירובין 📖
זבחים 📖	נזיר סוטה 📖	פסחים 📖
מנחות 📖	גיטין 📖	שקלים ר"ה 📖
חולין 📖	קידושין 📖	יומא 📖
בכורות 📖 עם הקדמות ומושגים	עם תורתך שעשועי, סימני הדף, ותוספתא	סוכה 📖
ערכין-תמורה 📖	בבא קמא 📖	ביצה תענית 📖
כריתות-מעילה 📖	בבא מציעא 📖	מגילה-פורים 📖 עם מדרש, תוספתא, ותמצית מחזר יין לרמ"א
נדה 📖	בבא בתרא א-ב 📖	מו"ק חגיגה 📖
	סנהדרין א-ב 📖 עם "יש סדר לגמרא" ותמצית כל המסכתא.	

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל השיטות של מוני תרי"ג המצוות.	שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.	באהבת תשגה תמיד - שיחות באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון רבי בונים שרייבר שליט"א.
בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות, לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.	קיצור חודים מנוקד ומסודר.	איזוהי דון ישרה - כיצד ללמוד לשנן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.
עתיים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.	קיצור אלשין רות	הקדמות ומושגים - סדר קדשים, ובקרוב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.
	קיצור אלשין אסתר	
	קיצור אלשין איכה	
	בקרוב בס"ד על שה"ש וקהלת.	

|| ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל

לפרטים תגובות והערות:

yesodot100@gmail.com

~259~

המערכת